

Prípravka pre pôstny modlitebný týždeň 2013

Kristus – Baránok Boží učí nás vytrvalosti a vernosti 2Tim 3, 14 – 17; 4, 1 – 2

1. deň: Bud' verný učeniu a presvedčeniu (v. 14)

Byť verný dnes už nie je veľmi v móde. Vernosť vo vzťahoch, vernosť presvedčeniu, vernosť zásadám – toto všetko je pre niektorých ľudí cudzie. Žiaľ, musíme priznať, že aj pre niektorých kresťanov. O to viac je potrebné v dnešnej dobe o vernosti hovoriť, zdôrazňovať ju a učiť sa jej. Odkiaľ zobrať vzor? Je vôbec niekto, kto je skutočne verný vo všetkom? Len ťažko by sme našli takého človeka. Či chceme alebo nie, každý človek je niečomu neverný. Zvlášť v požiadavkách Božieho zákona. Nie sme dokonalí.

Odkiaľ sa teda máme naučiť vernosti? Od Pána Boha. On jediný je verný. „*Ak sa Mu spreneverujeme, On zostáva verný, lebo seba samého nemôže zaprieť.*“ (2Tim 2, 13) Pán Boh je verný vo svojej láske k nám. Dokázal to príchodom svojho Syna na svet. Naplno to prejavil Jeho utrpením a napokon krutou smrťou na kríži. Tam, na Golgote, sa naplno prejavila Božia vernosť k nám, neverným ľuďom. On – Boží Syn, je Baránok Boží, ktorý nás učí vernosti. Zostal verný nebeskému Otcovi aj v tých najťažších chvíľach, keď musel trpieť. Nevzdal to, nezaprel svojho Otca, nezutekal. Ale ticho a pokorne trpel. Uskutočnil plán nášho spasenia, našej záchrany. Ježiš Kristus zomrel za nás, aby sme my mohli mať večný život, aby sme nemuseli zomrieť vo svojich hriechoch. To je verná pravda, ktorá sa nemení. Nikto k nej nemôže nič pridať ani z nej odobrať. Takýto bol Boží zámer, tak to uskutočnil Pán Ježiš a tak tomu máme veriť aj my.

Apoštol Pavel napomínal mladého Timotea, aby bol verný, slovami: „*Verná je to reč a hodná, aby ju všetci prijali, že Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov.*“ (1Tim 1, 15) Tomuto učeniu a tejto pravde bud' me verní! Nenechajme sa zlákať na rôzne moderné spôsoby získania spásy, či akejsi blaženosti alebo vnútornej rovnováhy. Nikto a nič nám nedá to, čo nám dáva Pán Ježiš Kristus. On jediný kvôli nám položil svoj život. To je verná pravda! Kto z tých moderných „spasiteľov“ dnešnej doby toto urobil kvôli nám? Nikto. Jediné Boží Syn priniesol takúto obeť. Od Neho sa učme vytrvalosti a vernosti. Nezrad' me biblické učenie a presvedčenie, ktoré máme, ktoré je nám zvestované a ktoré nám odovzdali naši predkovia. Nezaprime živého Krista kvôli moderným spôsobom „viery“. Držme sa pravdy zvestovanej v Božom slove zjavenej v Kristovi. Nech nám Pán Ježiš dáva silu zostať vernými Jeho učeniu, Jeho pravde. On sám nech je nám príkladom vernosti. On Neho sa učme.

Návrh piesní: 90, 95, 411

2. deň: Z Písma čerpaj múdrosť na spasenie (v. 15)

Z rôznych strán počúvame, že nová, mladá generácia nemá záujem o knihy. Mladí ľudia čítajú len veľmi málo alebo takmer vôbec. Ešte si možno prečítajú nejaké informácie, ktoré im vyhľadá „Google“ v počítači, ale zobrať knihu do ruky? To sa dnes nenosí. Voľakedy ľudia vedeli, že v knihách je ukrytá múdrosť. Nie každý mal možnosť vzdelania a ľudia, ktorí vedeli čítať, písať a počítať, boli vážení. Dnes má vzdelanie každý. Aspoň v našej krajine je povinnosť vzdelávať sa, chodiť do školy. Minimálne zvládnuť povinnú školskú dochádzku. Je teda predpoklad, že každý sa naučí aspoň základné veci: čítať, písať, počítať. Napísať svoje meno, spočítať, či mi v obchode dobre vydali – to vie každý.

Ale samotné chodenie do školy ešte nikomu nezaručí, že bude naozaj múdry. Pretože múdrosť nie je len v tom, že ovládam základné veci, že mám výborné vedomosti z každej oblasti, alebo že mám veľmi dobrý rozhľad či vysoké IQ. Byť skutočne múdry znamená niečo celkom iné. V očiach sveta je múdry ten, kto má čo najviac titulov, vie sa šikovne obracať, zarobí veľa peňazí, aby mal zabezpečený luxus, blahobyt, dokáže oklamať či podviesť čo najviac ľudí, aby mal z toho prospech. Veď tak to vo svete chodí. Kto taký nie je, toho zástup rýchlo pošliape, udupe. Je však toto pravá, skutočná múdrosť?

Existuje jedna kniha, ktorá obsahuje pravú múdrosť, ktorá je najlepším návodom pre náš život. Je ňou Božie slovo, Biblia. Biblia môže urobiť človeka skutočne múdrym na spasenie vierou v Pána Ježiša. Pán Boh má celkom odlišné kritériá na múdrosť, ako my, ľudia. On sa nás raz nebude pýtať na to, koľko škôl sme vychodili, koľko titulov pred či za menom sme získali. Na tom Mu vôbec nezáleží. To len my túžime či bažíme po hodnostiach a tituloch, aby nás druhí obdivovali, aby sme mali rýchly kariérny postup. Pána Boha zaujíma jedna jediná vec: veríš v Pána Ježiša Krista? Uveril si, že On je Boží Syn a aj za teba položil svoj život? Inak povedané: prijal si spasenie skrze Pána Ježiša? Veríš v Neho, dôveruješ Mu? Kto môže kladne odpovedať na tieto otázky, ten je skutočne múdry, našiel pravú múdrosť. Nemusí mať ani jeden titul. Ale má ten najcennejší poklad: spasenie v Ježišovi Kristovi. Pochopil pravú podstatu svojej existencie.

O tejto múdrosti hovorí Božie slovo, Biblia. Túto knihu by sme mali každý deň brať do ruky a čítať ju, študovať. Už malým deťom zvykneme kupovať detské obrázkové Biblie, aby sa od útleho detstva oboznamovali s biblickými príbehmi, so životom Pána Ježiša, jednoducho aby spoznávali od malička Pána Boha. Aj o Timoteovi Pavel napísal, že od detstva pozná sväté Písma. Timoteus bol od malička svojou matkou a starou matkou vedený k spoznávaniu Božieho slova. Ak sme našli a spoznali pravú múdrosť v Božom slove, veďme k nej aj svojich potomkov. Už malým deťom, vnúčatám, pravnúčatám vstúpime od útleho detstva lásku k Biblii, k tej najvzácnejšej knihe na svete. Lebo iba v Božom slove môžeme čerpať nájsť pravú múdrosť a spasenie. Nekupujme svojim potomkom zbytočnosti, ale kúpme im Bibliu a každý deň si spolu s nimi čítajme. Buďme im my sami dobrým príkladom. Lebo to je najlepšia investícia, ktorú môžeme odovzdať svojim potomkom. Nech aj oni raz môžu spomínať na krásne chvíle pri čítaní Božieho slova spolu s rodičmi či starými rodičmi. A múdrosť, ktorú získajú, nech uplatňujú počas celého svojho života. Buďme skutočne múdri a prosme Pána Ježiša o pravú múdrosť nielen pre seba, ale aj pre našich potomkov.

Návrh piesní: 100, 284, 431

3. deň: Bohom vdýchnuté Písmo nech ťa učí a vychováva (v. 16)

V jednej nemenovanej televízii vysielajú reláciu s názvom Pestúnka. Je to profesionálka, ktorú si zavolajú na pomoc rodičia, ktorí nevládajú výchovu svojich detí. Niektoré deti sú naozaj neudržateľné. Táto pestúnka najprv pozoruje cez počítač správanie detí, potom ich sleduje priamo v domácnosti, v rodine a nakoniec sa snaží riešiť problémy, ktoré odhalí. Niekedy je chyba v deťoch, niekedy napomenie aj rodičov a poukáže na ich zlyhania vo výchove. Je to niečo, čo určite nie je príjemné pre nikoho. No keď si už nevieme rady, tak siahneme aj po takejto možnosti. Možno sú niektoré veci trochu prehnané či extrémne, keďže ide o vysielanie v televízii a o sledovanosť. Ale výchova je naozaj veľmi ťažký oriešok.

Aj veriaci ľudia potrebujú výchovu. Podobne ako dieťa, ktoré rastie, potrebuje presné hranice odkiaľ pokiaľ. Keď mu ich rodičia nastaví a určí správne, vyrastie z neho človek, ktorý bude vedieť rozlíšiť, čo je dobré a čo nie, ktorý bude brať ohľad na druhých, bude mu záležať na tom, aby žil čestne a zodpovedne. V opačnom prípade vychovávajú egoistu, ktorý pôjde za každú cenu len za svojim, bude vidieť len seba a na nikoho nebude brať ohľad.

Na ceste viery potrebujeme mať tiež presne určené hranice, aby sme vedeli, čo je v Božích očiach správne a čo nie je, čo je Božia vôľa a čo je naša, ľudská. Tieto hranice nám jasne určil sám Pán Boh prostredníctvom svojich prikázaní, prostredníctvom zákona, ale evanjelia v Božom slove. Biblia je Písmom vdýchnutým od Boha. Pán Boh bdie nad svojim slovom a prihovára sa nám. Keď urobím niečo nesprávne, Pán Boh mi pripomenie cez Jeho slovo to, čo bolo zlé. Keď sa neviem rozhodnúť, Jeho slovo mi môže pomôcť vybrať si správnu možnosť.

Niekedy je výchova ťažká a bolestná. Zvlášť vtedy, keď sú deti vzdorovité, keď majú prchkú povahu, keď sa snažia za každú cenu dosiahnuť len to svoje. Rodičia musia zasiahnuť tvrdšie, v nutnom prípade udeliť aj nejaký trest. Aj keď je to ťažké a „trhá to srdce“, predsa len to robia z lásky k dieťaťu. Pán Boh nás tiež takto vychováva a keď je potrebné, tak aj tresce. Nie preto, žeby nás nemal rád. Práve naopak: veľmi Mu na nás záleží. Ale výchovou, presnými hranicami a pravidlami sa mení náš charakter. Pán Boh v nás to zlé mení na dobré. Sami to nedokážeme. Nikdy by sme nedodržali vlastnou silou všetky Božie prikázania. To jednoducho nejde. Preto musel Boží Syn trpieť za nás. Preto, že sme neposlušné deti.

Božie slovo nás učí múdrosti, o ktorej sme hovorili včera, zároveň karhá – teda nám ukazuje, čo robíme zle, čo máme zmeniť, čoho sa máme vzdať. Ale nezostáva pri tom. Pán Boh nás chce nasmerovať na správnu cestu, chce, aby sme sa polepšili, napravili. Nielen ukazuje na všetko zlé, ale nám aj hovorí, čo máme robiť, čo je správne. Nenecháva nás samých na seba, na vlastné hľadanie toho, čo je správne. Lebo každé dieťa si vyberá to, o čom si myslí, že je pre neho dobré. No v skutočnosti to môže byť cesta do záhuby. Keď dáme dieťaťu na výber, či chce alebo nechce cukrík či nejakú inú sladkosť, tak väčšina detí po nich hneď siahne. To majú radi. No milujúci rodič vidí aj negatívum sladkostí a nedovolí, aby jeho deti jedli sladkosti od rána do večera a nejedli varenú stravu či vitamíny – ovocie, zeleninu.

Pán Boh nás tiež nenechá v tom, aby sme sa sami rozhodovali, čo je správne, pretože by sme mohli skončiť ako deti, ktoré milujú sladkosti a nejedia nič iné – s pokazenými zubami či s cukrovkou. Pán Boh nám cez Jeho slovo dáva vitamíny potrebné pre náš život viery. Takto nás teda učí, karhá, napráva a vychováva. Modlime sa a prosme Ho, aby nám ukazoval, čo je a čo nie je správne, čo máme vo svojich životoch zmeniť a čoho sa naopak nesmieme vzdať. Čítajme Božie slovo, pretože ono je pre nás tým najlepším liekom na všetky naše zlyhania a choroby. Prosme aj o silu a trpezlivosť, keď nás Pán Boh vychováva. Buďme vytrvalí a poslúchajme, lebo výsledok bude určite úžasný!

Návrh piesní: 89, 286, 416

4. deň: Zdokonaľuj sa v Božieho človeka (v. 17)

Hádam každý človek má nejaký idol, ktorému sa chce podobať, ktorý napodobňuje vo výzore, v správaní. Zvlášť deti a mladí radi napodobňujú, či priam až kopírujú svoje idoly. Pretože v ich očiach sú dokonalí, bez chyby. Tak ich vnímajú, pretože si ešte neuvedomujú realitu alebo ju nechcú poznať a vidieť. No vieme, že v tomto svete niet dokonalého človeka. Aj keď by sme radi boli dokonalí, predsa len máme svoje nedostatky a chyby. Aj človek, ktorého obdivujeme, ktorého si nesmierne vážime, aj naši rodičia či starí rodičia, ktorých považujeme za dobré vzory, aj ten, kto nám je vzorom v živote viery a nasledovaní Pána Ježiša... všetci sú tiež nedokonalí. Dokonca aj my farári máme tiež svoje slabosti 😊Môžeme teda právom tvrdiť: nikto nie je dokonalý!

Jediný dokonalý človek, ktorý sa narodil na tejto zemi bol Pán Ježiš. Jeho dokonalosť však bola v tom, že bol zároveň Bohom. Iba toto spojenie – či skôr vtelenie Boha do ľudského tela – bolo prejavom dokonalosti. Pán Ježiš žil svätý a dokonalý život ako človek. Preto iba On si zaslúži byť vzorom či idolom pre všetkých ľudí. Jemu sa máme snažiť podobať, Jeho

máme napodobňovať v každodennom živote. Iste, nikdy sa nám v tomto hriešnom ľudskom tele nepodarí dosiahnuť úplnú dokonalosť. Ale predsa len sa môžeme snažiť čo najviac podobať Pánovi Ježišovi. Riadiť sa Jeho prikázaniami a princípmi, ktoré On uplatňoval počas svojho života na zemi.

Čo bolo na Božom Synovi také fascinujúce a úžasné? Bola to Jeho láska a poslušnosť nebeskému Otcovi a láska k blíznym. „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš blížneho ako seba samého.“ (Mt 22, 37 – 39) Každý kresťan, ktorý túži po dokonalosti, sa má snažiť naplňať tieto 2 najväčšie prikázania lásky: milovať Pána Boha a milovať blížneho.

Boží človek, v ktorého sa máme zdokonaľovať, ako nás vyzýva apoštol Pavel, sa má snažiť tieto prikázania lásky praktizovať, žiť podľa nich. Na prvý pohľad to vyzerá veľmi jednoducho. No keď sa ich snažíme uplatniť v živote, nie je to vždy tak. Milovať Pána Boha celým srdcom? To znamená vzdať sa určitých „zlozvykov“, vecí, ktoré nám spôsobujú radosť, ktoré máme radi. Znamená to uprednostniť Božie veci pred ľudskými, nezaprieť svoju vieru, keď som v okolí jediný veriaci, ani vtedy, keď sa mi všetci vysmievajú alebo ma považujú za čudáka. Vyžaduje to tiež dávku odvahy vykročiť do neznáma, kus dôvery, že aj keď sa cítim hrozne, Pán Boh mi je nablízku a bdie nado mnou. A láska k blížnemu? Dokážem milovať človeka, ktorý mi nie je sympatický? Som ochotný odpustiť tomu, kto mi ublížil? Vzdám sa niečo vlastného kvôli druhému človeku? Nielen nejakých zvyškov alebo nepotrebných vecí, ale trebárs aj toho, na čom mi veľmi záleží? ...

Nie je to vôbec ľahké, pokiaľ sme k sebe úprimní. Napriek tomu nás dnes Božie slovo vyzýva, aby sme sa zdokonaľovali. Božie slovo je plné praktických rád, ako sa môžeme k dokonalosti priblížiť. Pán Ježiš – jediný dokonalý, ktorý chodil po tejto zemi – On nám chce v tom pomáhať. Aj dnes pred Ním pokľaknime a prosme Ho o pomoc. Prosme o silu naplňať prikázanie lásky k Pánu Bohu a k blížnemu. Vlastnou silou to nedokážeme. Ale Pán Boh je mocný a On nám ochotne pomôže.

Návrh piesní: 97, 245, 433

5. deň: Pamätaj na Boží a Kristov súd! (4, 1)

Koncom minulého roka sa veľmi veľa hovorilo o blížiacom sa konci sveta. Vďaka Pánu Bohu sme stále tu a koniec neprišiel. Veľa ľudí týmto „zaručeným“ predpovediam uverilo a pripravovali sa na koniec sveta nákupom zásob potravín alebo kdesi vo Francúzsku skupovali pozemky v dedine, ktorú údajne koniec sveta nemal zasiahnuť. Väčšina ľudí však nad týmito predpoveďami mávla rukou a povedali si: to sú hlúposti, nič také sa nestane. Čo na to hovorí Božie slovo? Na jednej strane nie je správne naletieť na rôzne „zaručené“ termíny a držať sa „pokynov“ ako prežiť. Ale na druhej strane nie je správne tvrdiť, že žiaden koniec nebude.

Pán Ježiš počas svojho života veľakrát hovoril svojim učeníkom o tom, že koniec sveta príde. Stane sa tak vtedy, keď On príde na našu zem druhýkrát ako spravodlivý Sudca živých a mŕtvych. Tak to oznámili aj anjeli učeníkom, ktorí hľadeli za odchádzajúcim Kristom do nebies: „Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý vám bol vzatý do neba, príde zase tak, ako ste Ho videli odchádzať do neba.“ (Sk 1, 11) Znakom blížiaceho konca bude príchod Pána Ježiša k poslednému súdu. Vtedy všetci mŕtvi budú vzkriesení a spolu so živými budú súdení podľa zápisov v knihách – píše Ján vo svojom Zjavení.

O konci sveta, o bdelosti a očakávaní a tiež o Božom súde nám hovoria posledné nedele cirkevného roka. Vedú nás k tomu, aby sme na Boží súd nezabúdali. Každý deň máme žiť s vedomím, že za všetko sa raz budeme zodpovedať pred našim Pánom. Z každého skutku,

slova a myšlienky raz vydáme počet. Premýšľajme dnes nad tým, či žijeme s vedomím Božieho posledného súdu. Aké rozhodnutie padne nad naším životom: večný život alebo večné zatratenie? Čo môžeme urobiť preto, aby sme mohli byť na strane tých, ktorí pôjdu do večného života? Všetko pre našu záchranu už urobil Pán Ježiš! On položil svoj život za nás, niesol naše viny, naše hriechy na drevo golgotského kríža. On je našou jedinou nádejou a možnosťou, ako obstáť na Božom súde. Vlastnou silou by sme sa nikdy nezachránili, nedosiahli by sme úplnú dokonalosť, vďaka ktorej by sme si zaslúžili večný život. Jedine Pán Ježiš nás môže zachrániť.

Ak chceme a verím, že to chce každý jeden z nás, obstáť pred Božím spravodlivým súdom, dovoľme Pánovi Ježišovi, aby nás zachránil. On nech sa nás dotkne, nech nás očistí svojou krvou od všetkých hriechov. Jeho prosme o záchranu, o odpustenie zla, ktoré každý deň páchame. Kapitulujme pred Ním, vzdajme vlastný boj o spásu a priznajme, že to nedokážeme. Iba Pán Ježiš – Baránok Boží, ktorý niesol moje hriechy – len On ma môže a chce zachrániť na Božom súde.

Koniec sveta a Boží súd určite raz príde! O tom svedčí Písmo sväté. Modlime sa za to, aby sme každý deň žili s myšlienkou na túto skutočnosť. Prosme o záchranu vlastnú, aj o záchranu všetkých tých, ktorí ešte Pána Boha nepoznajú, ktorí Mu neveria, ktorí Mu nezverili svoj život, ktorí sa Mu ešte nedali zachrániť. Prosme, aby Pán Ježiš nám bol spravodlivým, ale predovšetkým milostivým Sudcom. Sme v Jeho rukách – v tých najlepších rukách, ktoré boli pribité na kríž kvôli nám. Jeho svätá krv vyliata za nás nech nás očistí a privedie raz do Božieho kráľovstva k večnému životu.

Návrh piesní: 98, 689, 422

6. deň: V každom čase zvestuj slovo Božie a napomínaj! (4, 2)

Biblia – Božie slovo – je Božím listom pre nás. Iste ste počuli túto myšlienku. Dnes už nepíšeme listy, teda aspoň veľmi zriedkavo. Všetko vybavujeme rýchlejšim a lacnejším spôsobom – posielame si e-maily, sms-ky, chat-ujeme, skype-ujeme... Dokonca aj Bibliu – teda jej obsah nájdeme na internete, môžeme ju mať v počítači alebo v mobile. Ale myslím, že stále je najviac používaná vo forme knihy. Knihy dnes číta stále menej a menej ľudí. Dokonca aj učitelia, psychológovia alebo lekári upozorňujú, že je pre deti najlepšie zobrať do ruky knihu a čítať. Je to lepšie ako všetko vyhľadať v počítači.

Na Biblii je úžasné to, že ona je stále živá a aktuálna. Hovorí do každej doby, ku každému človeku. Bez ohľadu na vek, pohlavie, rasu, národnosť... Božie slovo je stále živé a má moc. Moc meniť život človeka. Božie slovo dokáže aj z kriminálnika – vraha či zlodeja – urobiť nového človeka, ktorý oľutoval svoj priestupok, svoj hriech a prijal Božie odpustenie. Božie slovo zmenilo, mení a bude meniť obrovské množstvo ľudí. Prihovára sa každému a „zarezáva do tuhého“. Usvedčuje nás, nejde okľukou, okolo horúcej kaše, ale hovorí priamo o tom, čo robíme zle. Krádež nazýva krádežou a nie premiestňovaním, vraždu nazýva vraždou a nie sebaobranou, klamstvo klamstvom a nie polopravdou...

Zvest' či posolstvo evanjelia o tom, že Pán Ježiš je Božím Baránkom, ktorý zomrel za naše hriechy, má znieť každému človeku. Lenže nedeje sa to len v kostole, ako si to mnohí kresťania myslia. Veľakrát počúvame z úst členov zboru: len to povedzte vy, pán farár/pani farárka. Vy ste predsa na to povoláný/á, vy sa pomodlite nahlas a my budeme počúvať, my to nevieme... To je veľký omyl. Každý kresťan, ktorý prijal sviatosť krstu svätého, stal sa Božím dieťaťom, má toto poslanie plniť. Vyplýva to zo samotnej podstaty krstu – všetci pokrstení sú časťami (údmi) Kristovho tela – cirkvi. Všetci sú teda povolaní k tomu, aby Božie slovo šírili medzi ľuďmi. Každý vo svojom okolí, tam, kde žije. Všetci!

Pavel vyzýva Timotea: „Zvestuj slovo, buď pohotový vhod-nevhod, presvedčaj, karhaj, napomínaj so všetkou trepezlivosťou a poučovaním.“ To nám niekedy chýba. Nie sme

pohotoví, nedokážeme vždy primerane zareagovať, nájsť správne slová povzbudenia, útechy, správne argumenty či pokarhanie. A predovšetkým nám chýba trpezlivosť, ku ktorej Pavel vyzýva. Výsledky očakávame hneď a keď neprichádzajú, keď ľudia neprichádzajú k Pánu Bohu hneď, sme sklamaní, odrádza nás to.

Čítajme Božie slovo, čerpajme z neho silu a požehnanie do života. Ale tiež ho šírne vo svojom okolí. Buďme pripravení v každej chvíli povedať správne slová, vhod či nevhod, bez strachu presviedčajme ľudí o tom, že ich Pán Boh skutočne miluje a záleží Mu na nich. Napomínajme s láskou, nie s krikom či zlosťou, pretože to neprináša dobré ovocie. Dajme najavo, že nám na druhých záleží a preto nám nie je jedno, keď sa rútia do priepasti. Toto všetko samozrejme nie je možné a neprinesie očakávaný výsledok bez Božej pomoci. Modlime sa a prosme Pána Boha, aby nás viedol Duchom Svätým. On sám nech nám pripomína slová, ktoré máme v danej chvíli povedať. Nech otvára srdcia ľudí, aby boli nielen poslucháčmi, ale aby prijali Slovo do svojho života. My sami vzorne čítajme a uplatňujme Božie slovo vo svojom živote, aby ľudia na vlastné oči videli, akú moc má Biblia. Lebo viditeľná zmena života na základe Božieho slova je tým najlepším svedectvom a posolstvom pre neveriacich. Kiež si nás Pán Boh aj takýmto spôsobom používa!

Návrh piesní: 110, 549, 428

Pripravila: Janka Maťová